

Cercul literar „Al. Sahia” din Buzău la cinci ani de activitate

Cercul literar „Al. Sahia” din Buzău a împlinit cinci ani de activitate. Timp de cinci ani s-au adunat mereu în sala de ședințe, de câte două ori pe săptămână, tineri muncitori și elevi, laolaltă cu oameni trecuți de acum de prima tinerețe. Și-au cedit primele lor versuri sau lucrări în proză, au discutat articole de critică și teorie literară, și au făcut lecturi din cele mai valoroase opere ale scriitorilor clasici și contemporani, lămurindu-și laolaltă multe din problemele muncii de creație literară.

Se găsesc în dosarul cercului nostru literar cinci dosare mari. Pe fiecare din ele este înscris anul: 1949, 1950, 1951, 1952 și 1953. În ele stau împăturite nenumărate file. Cele mai multe cu versuri; altele cu proză, altele cu teorie literară. Fie în dosare — s-ar părea că atât și nimic mai mult.

Dar dacă îți poci atenție privirea peste aceste file, găsești în ele oameni, gânduri și năzuințe, martirii ale primilor pași — de cele mai multe ori nesiguri — către înălțimile creației literare.

Recitind aceste file îți revin în minte atâtea și atâtea nume, atâtea și atâtea tovarăși alături de care am activat cinci ani de zile în cadrul cercului literar.

1949 — martie. Prima seară: zece oameni, adunați într-o încăpere modestă, în frământarea săi găsim un nume cercului literar pe care îl înfățișăm atunci. Și-l am zis „Al. Sahia”, după numele neuitatului scriitor lupțar, dispărut înainte de vreme, sub povara orînduirii burghezo-moșierilor.

Nici nu știam bine ce trebuie să facem, cum să lucrăm, cum să recrutăm cadrele. Și au urmat primele ședințe, discuțiile primelor lucrări, îndrumările născuților începători pe țărîm literară, care veneau cu drag la cercul nostru.

Răsoiesc filele din dosarul pe care scrie „1949”, întîlnesc lucrările acestor tovarăși și-mi revin în minte multe din ședințe. Iată prima lucrare satirică la muncitorul Ra-chieru Zaharia, astăzi redactor la ziarul local; primele poezii ale lui Mihail Negruine, cu accente formaliste și apoi poezii care măreau o apropiere din ce în ce mai îmbucurătoare de viață, de literatură realistă, ca urmare și a activității sale în cerc.

Orînduite în dosar se găsesc și primele lucrări în proză a lui Mihail Botez, lăcătuș la C.F.R. și cele din urmă poezie a tânărului țărîn muncitor Ștefan Belu și înfrîșit, iată paginile de proză migălite de I. Gheorghiu-Bădărău sau versurile de început ale lui Petre Popa — acum absolvent al Școlii de literatură și critică literară „Mihail Eminescu” — bombastice, pline de „steaguri înflorînd”, „rîuri de sînge” și „mări de lacrimi” dar mai puțin pline de viața oamenilor.

Revin în minte apoi primele șezători literare la cluburi muncitorești și la căminele culturale din oraș, primele versuri publicate în ziarul local, prima noastră pagină literară închinată Zilei Științei. Erau clipele începutului și luării unui contact mai direct cu realitatea din fabrici și de la ate pe care doream s-o redăm în ceea ce era esențial.

„Răsoiesc mai departe dosarul din 1950. Fișele aduc aminte de placheta intitulată „Într-un an de zile” pe care am publicat-o atunci, reînvie tabloul sărbătoririi festive a unui an de activitate cînd am avut primul schimb de experiență cu cercurile literare de la Brăila, Galați, Focșani, Ploiești și Rim-

nicu Sărat, Aurora Cornu, venită de la Ploiești și așa citit atunci una din primele ei poezii.

În fișele dosarului se întîlnesc nume noi — alături de numele celor ce și-au continuat activitatea — pioniera Eftimie Aurelia, Stela Neagu, Valentina Sima, Ion Stoichici, Florin Pirloș etc.

Într-o seară de martie din 1950 a intrat în sala de ședințe un băiețel cam de vreo 14 ani, cu parul vîlvoi și ținîndu-se mereu încurcat, parca tot ar fi vrut să mîrle. Era Tom Gheorghie, astăzi student la Școala de literatură. Și recitase primele lui versuri, cu multe stîngăcii, străbătute însă de un patos urmas, umeitor pentru cei 14 ani pe care-i avea.

De numele care semnează lucrările din 1950 se leaga amintirea celor plecați în cea dintîi promoție a Școlii de literatură ce și imaginea multor acțiuni: șezători literare, emisiuni ale cercului literar la stația de radio-amplificare, și altele, menite să contribuie la răspîndirea culturii în mase.

1950 a fost anul cel mai bogat în asemenea acțiuni.

Lucrările din dosarele pe care scrie 1951 și 1952 îmi vorbesc despre creșterea cadrelor „vechi” ale cercului dintre care unii au pornit la rîndul lor la Școala de literatură și alături de ei, nume noi se întîlnesc semnificativ lucrări în versuri sau proză, ca: Nicolae Ștefan, Nicolae Fintescu organizator de partid într-o gospodărie colectivă, Radu Cazan etc.

În anul care a trecut, au pășit pragul cercului nostru literar — tîmizi ca întotdeauna începătorii — noi cadre: Nicolae Fătu, Constantin Nancu, Silvia Roșca, Gh. Cîrligeanu și tînrul muncitor cefierist Nicolae Penes. Ei își duc și acum activitatea în cerc.

Unele din lucrările aflate în manuscris în dosare, au apărut în revistele centrale; altele (cele mai multe) în ziarul „Viața Buzăului” a cărui redacție a dat un sprijin efectiv creșterii tinerelor talente literare. În total, peste 250 lucrări au văzut lumina tiparului.

Dar în dosarele cu foile ce încep să îngălbenească sînt încă nenumărate alte lucrări, începuturi literare ale altor nenumărați tovarăși necunoscuți.

În ele este cuprinsă lumea neasemuit de frumoasă, a gândurilor și sentimentelor unor tineri din patria noastră, ucenici într-un atelier literar, cărora le sînt larg deschise căile spre viitor. Această lume oglindise însăși viața poporului nostru muncitor, cu problemele ei multilaterale, cu figurile celor care construiesc neobosit socialismul.

La 21 martie, cercul nostru literar va sărbători în chip festiv cei cinci ani de activitate, făcînd bilanțul acestei rodnice perioade de muncă. Mulți dintre cei ce au activat în cerc la începuturile sale vor veni la această întîlnire. Expoziția documentară pe care o pregătim va arăta ce a făcut cercul literar „Al. Sahia” în cei cinci ani. Dar întîlnirea aceasta va însemna încă ceva, de mai mare preț: va însemna un nou punct de plecare pentru munca noastră viitoare în cerc, un imbold pentru a mîșca mai departe pe căminul dezvoltării, creșterii și educației tinerelor talente scriitoricești.

G.H. CEAUȘU
secretar al cercului literar
„Alexandru Sahia”-Buzău

Un ciclu de filme în cîntea Săptămîinii Mondiale a Tineretului

În cadrul Săptămîinii Mondiale a Tineretului, Comitetul orașenesc U.T.M. București și Intreprinderea regională cinematografică de stat „București” organizează între 22-26 martie un ciclu de filme pentru tineret.

La cinematografele „Lumina”, „A. Popov”, „Cultural”, „Al. Sahia”, „Miorița”, „Volga”, și „Rahova” va rula în fiecare zi câte unul din următoarele filme: „Oameni curajoși”, „Fetele cu părul cărunt”, „Micul parizan”, „Apărătorii patriei”, „Înimi de oțel”, „Romanul unei tinere căsătorii”, și „Nepoții gornistului” (serie I-a).

De asemenea între 22 și 28 martie, la cinematograful „Victoria” a fost programat un ciclu de filme sportive în cadrul căruiu vor putea fi vizionate următoarele filme: „Centru înaintat” (22 martie), „Tricolor gelben” (23 martie), „Campionul boxului” (24 martie), „Primul zbor” (25 martie), „Sport în Ucraina” și „Meciul de fotbal R.P. Ungară — Anglia” (26 martie), „Întîlnire pe ring” (27 martie), „Serbarea sportivă a tineretului” (28 martie).

Roadele criticii

„Nimeni nu-mi poate face nimic”

— Să știți că eu sînt un om cu cunoștințe vaste și nu fac niciodată greșeli. Care va avea îndrăzneala să mă critice, să mă cîntă cu nimeni nu-mi poate face nimic.

Cu aceste cuvinte și-a început activitatea, directorul Aurel Rotaru, la școala de 7 ani din comuna Goiașa, raionul Moinești.

Învățătorii însă au luat atitudine combativă față de lipsurile manifestate de director și l-au criticat în nenumăratele consilii pedagogice ținute în cadrul școlii.

Directorul a căutat să înăbușe critica de jos, lînd atitudine refractară față de criticile aduse în ședințe, iar în procesele verbale scria numai ce credea el de cuviință.

Nici pionierii și nici elevii nu se bucurau de atenție din partea directorului. Cînd ei cereau vreo lămurire, directorul le răspundea într-un mod jignitor. În ceea ce privește introducerea disciplinei, avea metodele sale „pedagogice”. De pildă, pe elevul Grigore Bucăluș l-a pus în genunchi cu un căluș de hîrtie în gură, pe motiv că s-a jucat cînd directorul trecea pe lângă el.

Asemenea metode le-a aplicat și elevilor Ioan Matei, Spiru Petrea, Nicolai Ciurcanu în nenumărate rînduri părinții l-au criticat pentru aceste atitudini. Directorul a avut însă și pentru el aceleși răspunsuri.

Aceste fapte au fost semnalate de un corespondent voluntar al ziarului „Știința Tineretului” și cu toate că directorul Aurel Rotaru susținea că „nimeni nu-mi poate face nimic”, totuși organele de resort au luat măsuri. El a fost retrogradat.

Prioritate cunoscătorilor

În magazinul de Stat textile și încălțăminte raționată din Huneoara e lume multă, larmă, Majoritatea cumpărătorilor cer bo-cănel. Vinzătorii Aurica Tamaș, nu-și pierd firea. Privește pe deasupra capetelor, oarcă, așteaptă să intre cineva pe ușe.

— „Tovarășă, mai aveți bocăneli numărul 42?”

— „Tovarășă, mai sînt bocăneli 42?”

Întrebarea repetată a nu știu cîla ară-aunge cu greu la auzul tovarășei vinzătoare.

— „Nu mai sînt”, răspunde ea automat.

Între timp intră în magazin cea de a doua vinzătoare, Emma Schessburg. În brațe avea 3 perechi de bocăneli numărul 42.

Tovarășă Tamaș, care zărise în acel moment prietenul mult așteptat, cu un gest rapid, ia una dintre perechi și le întinde către cunoscător al tovarășei Emma, iar cea de a treia, a încălțat cu mare greutate în mîinile unui cumpărător oarecare.

Cei de față s-au întrebă însă pe debrat: cîvînt: sînt acestea atîndu-ni juste față de cumpărătorii?

Correspondent
STELIAN GAFTONE

Șoferul sutamiist

Mulți dintre șoferii de la auto-coleama S.R.C. din orașul Ploiești și-au deschis larg porțile pentru a primi cu bucurie noua serie de absolvenți ai școlilor profesionale. Muncitorii din aceste întreprinderi l-au primit pe viitorii lor tovarăși cu multă căldură, manifestînd cu acest prilej încrederea care o au în pregătirea lor. În forțele și elanul lor tîneresc de muncă.

Absolvenții care au pășit pe porțile Rafinării nr. 1, Intreprinderii „Feroemil”, Uzinei Telezănj și Atelierele C.F.R. Ploiești, își vor aminti cu bucurie multe vreme de dragoste cu care au fost primiți, de grijă pe care au manifestat-o conducerea acestor întreprinderi pentru a le asigura iocurile de muncă și școlile necesare.

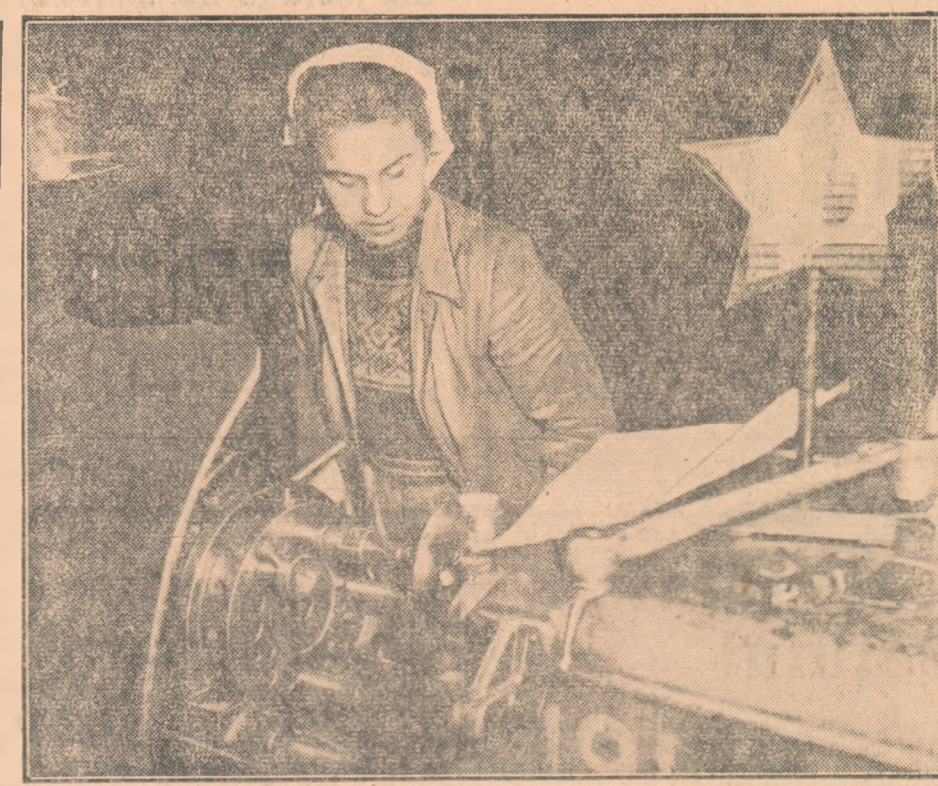
Absolvenților le-au fost asigurate încă din primele zile de la venirea condițiilor de cazare. Pentru ca să-și petreacă timpul liber în mod cât mai plăcut, noii tineri muncitori au fost îndrumați către cluburile muncitorești, au fost sălășiți și activize în diferite secții sportive și sermături culturale-artistice.

Acești grîji, tinerii absolvenți au și-și dat să-și răspundă prin fapte, prin succese însemnate, obținute în muncă încă din primele zile. Succesele acestea cresc de la o zi la alta și desigur ele vorbesc cu glasul muncitorilor mai vechi în întreprinderi și tovarășii din conducerea acestora.

De pildă în luna mai, în toate întreprinderile s-au petrecut sărbătoriri pentru tinerii absolvenți ai școlilor profesionale. Sînt cîteva cazuri în care conducerea unor întreprinderi din orașul Ploiești au primit cu neîncredere pe tinerii absolvenți Directorul Intreprinderii nr. 2 Construcții tovarășul Bărbulescu Gheorghe, a încălțat în mod grosolan una din botărfurile în vigoare care interzice conducerea întreprinderii să schimbe încădarea absolvenților școlilor profesionale. Pe baza unor „constatări” personale, tovarășul Bărbulescu a schimbat încădarea la toți absolvenții de meserie simplari. Pe lângă absenții, absolvenților nu li s-au dat scutele necesare, fapt care a făcut ca majoritatea să nu-și poată câștiga nici salariul de bază.

Tovarășii din conducerea acestei întreprinderi au nesocotit măsurile prevăzute de protecția muncii, nedînd absolvenților nici măcar echipamentul de protecție necesar. Sînt însă și cazuri în care conducerea unor întreprinderi, cum ar fi de pildă „Electro-

Correspondent
VASILE MUNTEANU

Succesele obținute în producție, îmbunătățirea calității produselor, depind în mare măsură de însușirea temeinică a metodelor avansate de lucru. Utemista Dorobantu Ștefania din brigada ulemistă de fete de la uzinele „I. Măi” Ploiești lucrînd după metodele sovietice Voroiș și Jandarova, își depășește zilnic normele cu 100 la sută.

Să fie respectate drepturile absolvenților școlilor profesionale

Acum cîteva luni numeroase întreprinderi din orașul Ploiești și-au deschis larg porțile pentru a primi cu bucurie noua serie de absolvenți ai școlilor profesionale. Muncitorii din aceste întreprinderi l-au primit pe viitorii lor tovarăși cu multă căldură, manifestînd cu acest prilej încrederea care o au în pregătirea lor. În forțele și elanul lor tîneresc de muncă.

Absolvenții care au pășit pe porțile Rafinării nr. 1, Intreprinderii „Feroemil”, Uzinei Telezănj și Atelierele C.F.R. Ploiești, își vor aminti cu bucurie multe vreme de dragoste cu care au fost primiți, de grijă pe care au manifestat-o conducerea acestor întreprinderi pentru a le asigura iocurile de muncă și școlile necesare.

Absolvenților le-au fost asigurate încă din primele zile de la venirea condițiilor de cazare. Pentru ca să-și petreacă timpul liber în mod cât mai plăcut, noii tineri muncitori au fost îndrumați către cluburile muncitorești, au fost sălășiți și activize în diferite secții sportive și sermături culturale-artistice.

Acești grîji, tinerii absolvenți au și-și dat să-și răspundă prin fapte, prin succese însemnate, obținute în muncă încă din primele zile. Succesele acestea cresc de la o zi la alta și desigur ele vorbesc cu glasul muncitorilor mai vechi în întreprinderi și tovarășii din conducerea acestora.

De pildă în luna mai, în toate întreprinderile s-au petrecut sărbătoriri pentru tinerii absolvenți ai școlilor profesionale. Sînt cîteva cazuri în care conducerea unor întreprinderi din orașul Ploiești au primit cu neîncredere pe tinerii absolvenți Directorul Intreprinderii nr. 2 Construcții tovarășul Bărbulescu Gheorghe, a încălțat în mod grosolan una din botărfurile în vigoare care interzice conducerea întreprinderii să schimbe încădarea absolvenților școlilor profesionale. Pe baza unor „constatări” personale, tovarășul Bărbulescu a schimbat încădarea la toți absolvenții de meserie simplari. Pe lângă absenții, absolvenților nu li s-au dat scutele necesare, fapt care a făcut ca majoritatea să nu-și poată câștiga nici salariul de bază.

Tovarășii din conducerea acestei întreprinderi au nesocotit măsurile prevăzute de protecția muncii, nedînd absolvenților nici măcar echipamentul de protecție necesar. Sînt însă și cazuri în care conducerea unor întreprinderi, cum ar fi de pildă „Electro-

Correspondent
EMANOIL BRATU

Concurs literar organizat de revista „Luminița”

Revista „Luminița” editată de Comitetul Central al U.T.M., organizează în cîntea zilei de 1 iunie — Ziua Internațională a Copiilor un concurs de lucrări literare destinate copiilor de la vîrstă de 5-9 ani.

La concurs, care se va desfășura între 1 martie și 15 mai 1954, pot participa scriitorii, învățătorii, educatori, membri ai cenacolelor literare etc.

Lucrările — proză și versuri — pot fi inspirate din viața copiilor din școli grădinițe, familie, din timpul lor liber etc.

Concursul va fi condus de o comisie alcătuită din:

Mihail Beniuc, Beti Moldoveanu, redactor șef al revistei „Luminița”, Maria Banuș, Marcel Breșlașu, Nina Casian, Octav Păncu Iași, Gică Iuteș și Vicu Mîndra.

Se vor acorda următoarele premii și mențiuni:

- Premiul I (proză) lei 2000.—
- Premiul I (versuri) lei 2000.—
- Premiul II (proză) lei 1500.—
- Premiul II (versuri) lei 1500.—
- Premiul III (proză) lei 1000.—
- Premiul III (versuri) lei 1000.—
- Zece mențiuni a lei 500.—

Manuscrisele se vor trimite însoțite de un plic închis, cuprînzînd numele, adresa exactă și profesunea trimițătorului, pe adresa: — Revista „Luminița”, str. Academiei nr. 17, raionul Stalin — cu specificația „pentru concurs”.

Lucrările premiate cit și celelalte lucrări meritorii sosește pentru concurs, vor fi publicate în revista „Luminița”.

Doă noui filme artistice pe ecranele cinematografelor din Capitală

Săptămîna aceasta, oamenii muncii din Capitală vor putea viziona pe ecranele cinematografelor noastre două filme artistice noi.

La 23 martie va începe să ruleze la cinematografele I.C. Primu și înfrîntărea între popoare, filmul artistic în culori „Schubert”. Cinematografia austriacă a realizat acest film cu prietelul comemorării a 125 de ani de la moartea compozitorului Franz Schubert. Filmul prezintă, legate de cele mai reprezentative lucrări muzicale pe care le-a compus, cîteva episoade din viața zbuciumată a marelui compozitor.

În ziua de 25 martie, va fi prezentată la cinematograful Elena Pavel, cea de a doua premieră cinematografică a săptămîinii filmul artistic în culori „Nunta cu zestre”. Acest film a fost creat de studiourile sovietice Mosfilm după piesa cu același titlu a dramaturgului N. Diakonov. Ca și multe alte filme sovietice cunoscute spectatorilor noștri, filmul „Nunta cu zestre” este o imagine luminoasă și plină de pitoresc a vieții colhozurilor sovietice.

Filmul „Nunta cu zestre” este realizat în regia lui T. Lukasevici și B. Ravenskih și este interpretat de V. Vasileva, V. Ușakov M. Dorohn, V. Dorohn, G. Kojakina și alții.

(Agerpres).

Informații

Sîmbătă dimineața a părăsit țara delegația femeilor din R.P. Mongolă, în frunte cu Adighin Dulmaa.

Răspunzînd invitației Comitetului Femelor Democratice din R.P.R., membrele delegației, care au sosit la București cu prietelul zilei de 8 martie, au vizitat o serie de întreprinderi și instituții din țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrele delegației au fost însoțite de tovarășii Stela Enescu, președinta Comitetului Femelor Democratice din R.P.R., Ana Lungu, secretară a Comitetului și activiste ale C.F.D.R.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. anunță conferința Acad. Prof. Dr. H. Hortolomei, cu subiectul: „TRATATUL GENERAL EUROPEAN — CALEA ASIGURĂRII SECURITĂȚII EUROPEI”.

Conferința va avea loc luni 22 martie a.e. ora 18, în sala „Dalles”.

După conferință va urma un film.

Avantajele unor metode înaintate în cultura cartofului

Măsurile luate de Plenera lărgită a C.C. al P.M.R. din 19-20 august cu privire la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, trezesc așteptări deosebite pentru ridicarea producției agricole. Pe linia acestor măsuri, Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la lucrările agricole din primăvara anului 1954 arată că sînt culturile asupra cărora trebuie să se îndrepte în special atenția oamenilor muncii de pe ogoare: porumbul, cartoful, sfecla de zahăr, bumbacul, mîl, cîmpea, legumele, plantele de nutreț. Pe bună dreptate Hotărîrea se ocupă pe larg de cultura cartofului, căci cartoful este o plantă prețioasă. Avînd un conținut bogat în substanțe hrănitoare și mai ales în vitamine și pentru că se consumă în stare proaspătă în lunile de iarnă și primăvară cînd lipsesc celelalte legume, cartoful trebuie să devină produsul cel mai ieftin și cel mai ușor de procurat. Industria alimentară a amidonului, dextrinei, glucozei și spiritului au ca materie primă tot cartoful. În creșterea animalelor, îndeosebi pentru vacile de lapte și pentru îngrășarea porcelor, cartoful este un furaj prețios care nu trebuie să lipsească din rații.

Cerînțele cartofului: față de căldură, lumină și umezeală sînt diferite, ele depind de soi: dar chiar la același soi, plantele de cartof au cerînțe deosebite în funcție de faza de dezvoltare în care se găsesc, adică în funcție de vîrstă lor. Astfel, imediat după răsărire, în timpul creșterii tulpinilor și frunzelor, temperatura aerului trebuie să fie în jurul a 20-25 grade dar în acest timp poate suporta și temperaturi mai ridicate, de circa 35 grade, însă imediat ce începe formarea frunzelor, plantele de cartof au nevoie de răcoare și anume în acest timp temperatura cea mai bună este de 14-18 grade. La temperatura de 20-25 grade se încetinesc formarea de noi tuberculi și se încetinesc de asemenea creșterea tubercurilor formate, iar cînd temperatura depășește 29 grade se oprește complet formarea tubercurilor: noi, iar cei formați nu mai cresc. Dacă această temperatură ridicată se menține mai mult timp, mugurii se trezesc la viață și din cauza căldurii mari, cartofii degenează.

În ceea ce privește cerînțele față de umezeală deosebit de cartof două etape: cînd plantele sînt tinere se mulțumesc cu puțină apă în pămînt, dar pe măsură ce cresc, crește și nevoia lor de apă devenind maximă de la începutul înfloriturii înainte încoțirii, cînd se transformă în lăstari puțnerici, cu rădăcini proprii. Deocînd în afară de faptul că plantele răsăr mai repede cu 15-20 zile în cazul larovizării, ele cresc mult mai repede și deci începe mult mai devreme formarea tubercurilor.

În general, clima țării noastre impune anumite condiții speciale creșterii cartofilor. Să vedem deci: cartofii se plantează la noi în jurul datei de 1 aprilie. În luna mai și începutul lui nuie cad ploi multe, vremea este încoțoroasă și cerul acoperit cu nori. Însă cartofii în acest timp este prea mic prea tînăr și nu poate folosi aceste avantaje. Prețioșii lui se măresc pe la începutul lunii iunie, cînd înfloresc și începe să-și formeze tuberculi noi. Dar toamna în acest timp începe și seceta. Căldura mare, lumina puternică, adică local ce nu-l trebe cartofului în această fază de formare și creștere e tubercurilor. Aceștia își opresc creșterea, nu se mai formează noi tuberculi, începe încoțirea, prin urmare cartoful degenează și producția scade mult. Pentru a scăpa de aceste neajunsuri, trebuie să se folosească soluțiile timpurii sau să se scurteze perioada de vegetație a cartofului, pentru a prinde, la formarea tubercurilor timpul favorabil despre care am vorbit. Pentru aceasta se folosește larovizarea. Cartofii larovizați răsăr cu 15-20 zile mai devreme decît cei neiarovizați și formarea tubercurilor, precum și creșterea lor se face în luna mai și începutul lui iunie.

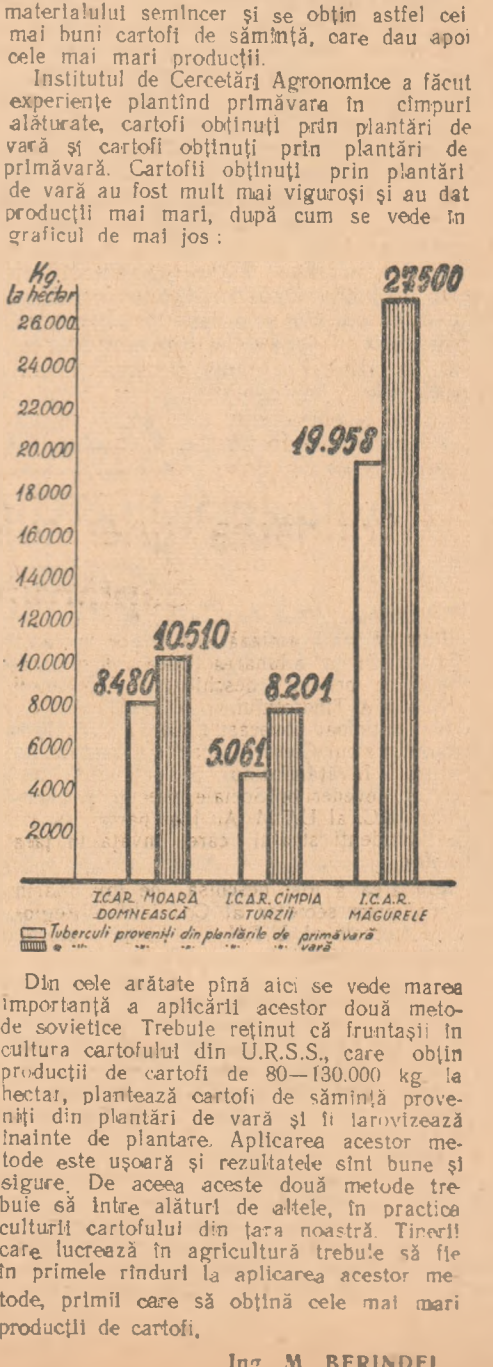
Prin larovizare toți tuberculi bolnavi degenerați, care nu au putere de încoțire sau încoțite filoz, (dau colți cu firu de ață) se înlătură. Astfel se plantează în cîmp numai cartofii sănătoși, din care vor rezulta plante sănătoase, viguroase și cu cultură fără goliuri.

Tuberculi mai mari de 60-70 gr. se pot tăia în bucăți de circa 30 gr. fiecare, fiecare bucățică avînd 1-2 colți bine formați. Aceste bucăți larovizate, pot fi plantate ca și cartofii întregi dînd aceeași producție. Se face deci economie de sămîntă.

Larovizarea cartofilor durează circa 35-45 zile, pînă cînd la baza colților se formează niște puncte albe numite puncte de gloriuare din care vor crește după plantare rădăcinile. Acești tuberculi larovizați, cu punctele rădăcinare apărute au însușirea de a forma rădăcinile la temperaturi mult mai scăzute decît acelea la care încoțesc cartofii neiarovizați. Datorită acestui fapt, imediat după plantare, cînd în pămînt se mențin temperaturi scăzute la tuberculi larovizați se formează rădăcini puternice, cînd temperatura crește și devine prielnică încoțirii, colții se transformă în lăstari puțnerici, cu rădăcini proprii. Deocînd în afară

Dar prin larovizarea cartofilor înainte de plantare se obțin cartofii timpurii pentru consumul din timpul verii. Mai trebuie rezolvată însă problema asigurării cartofilor de consum în timpul iernii și producerea cartofilor de sămîntă pe loc. În regiunile unde și răcoare din zona pădurilor, se asigură cartofii de consum în timpul iernii prin plantarea în primăvară a solurilor care se recoltază toamna tîrziu. În regiunile sezoane și cu călduri mari în timpul verii, nu se pot obține cartofii pentru iarnă, decît prin plantări de vară. Problema producției cartofilor de sămîntă pe loc se rezolvă tot prin plantarea de vară a cartofului.

Mal ales în regiunile din cîmpia Olteniei, Munteniei, Moldovei, Banatului și Bihorului, cartofii degenează — dau producții foarte mici și nu mai sînt buni pentru sămîntă din pricina căldurii mari, a luminii și a lipsei de umezeală cînd se formează tuberculi. Dar în aceste regiuni se mal întîmplă încă un lucru dăunător recoltelor de cartofi: dacă după o secetă vine o mică ploaie, ceea ce se întîmplă obișnuit vara în toate regiunile, pentru cîteva zile cartofii găsesc din nou condiții bune de vegetație și-și rela activitatea. Dar coaja cartofilor din pămînt s-a întărit din cauza secetei și căldurii mari și noile substanțe de rezervă pregătite de plantă nu mai au unde fi depuse. De aceea cartofii din pămînt încoțesc și putesc și atât încoțirea cit și puiera se petrec în primul rînd pe scooteala tubercurilor vechi, din care cauza se zbroiesc, se moale în plus, dacă colții treziți la viață găsesc temperaturi ridicate, se molesesc. Plantînd acești cartofii, din el vor răsări plante molesite, degenerate, de la care se obțin recolte foarte mici sau niciun fel de producție. Datorită acestei cauze în regiunile arătate mal sus se obțin producții foarte mici și din ce în ce mai mici. Aici agricultorii aduc cartofii de sămîntă din regiunile umede și răcoare, iar aprovizionarea cu cartofii de consum se face tot din aceste regiuni. În acest scop în fiecare toamnă și în fiecare primăvară mil de vagoane sînt ocupate cu transportul cartofilor, ceea ce urcă mult prețul de cost al acestui aliment prețios. Apoi, din pricina multelor încălțări și descărcări cartofii se rănesc, se strîcă în mare parte în timpul transportului și în timpul păstrării,

Din cele arătate pînă aici se vede marea importanță a aplicării acestor două metode sovietice. Trebuie reținut că frunzașii în cultura cartofului din U.R.S.S., care obțin producții de cartofi de 80-130.000 kg la hectar, plantează cartofii de sămîntă proveniți din plantări de vară și li larovizează înainte de plantare. Aplicarea acestor metode este ușoară și rezultatele sînt bune și sigure. De aceea aceste două metode trebuie să intre alături de altele, în practica culturii cartofului din țara noastră. Tinerii care lucrează în agricultură trebuie să fie în primele rînduri la aplicarea acestor metode, primii care să obțină cele mai mari producții de cartofi.

Ing. M. BERINDEI

Tineretea nu e dragă pentru pace la Cupră porcină

Scrisori ale tinerilor muncitori italieni

Exploatare și mizerie, muncă istovitoare, lipsă de protecție a muncii, lipsa posibilității de calificare, absența totală a salariului social (adică lipsa asistenței medicale, a posibilității de concedii, a creșelor, cluburilor, etc.) — acestea sînt condițiile în care sînt obligați să trăiască tinerii muncitori în țările capitaliste. Și cei care au de lucru sînt încă multumii față de milioanele de șomeri tineri care mor de foame în întreaga lume capitalistă.

Despre viața grea a tinerilor muncitori din Italia ne vorbesc scrisorile publicate mai jos și reproduce aproape în întregime din revista italiană de tineret „Avanguardia”.

Iată câteva fragmente din textul scrisorilor:

Grele sînt condițiile de viață ale tineretului din Chioggia. O parte din tinerii muncitori au brațele și pescarii nu termină școala elementară deoarece părinții sînt slăbi și trimiță la lucru.

Puțin sînt tinerii treceți de 14 ani care găsesc de lucru. Ucenicii mecanici lucrează aproximativ 12-13 ore pe zi.

Nici situația tinerilor din orașul nostru nu este mai bună. O mare parte din ele după împlinirea vârstei de 13-14 ani cîștigă cca. 1000 lire pe lună plus mîncarea angajîndu-se ca servitoare sau îngrijitoare de copii.

SANTE DORIA

Iată cum e viața tineretului muncitor din Guspinese (provincia Cagliari): Tinerilor care au împlinit 14 ani și trebuie de îndată să înceapă a munci le sînt deschise două căi: prima este aceea a muncii la întreprinderea industrială a firmei „Scanu” la care sînt angajați majoritatea tinerilor sub 18 ani. A doua cale este aceea a muncii în agricultură.

Cînd un tînr intră la întreprinderea „Scanu” el știe prea bine că îl așteaptă o viață extrem de grea. În tot cursul muncii el trebuie să trădească ca și vitele fără o clipă de odihnă. Cînd cineva se oprește din lucru pentru a bea pușină apă sau pentru a-și satisface necesitățile fiziologice el aude deîndată pe supraveghetorul țipînd: „Dacă nu te miști, te amenzăm”. Natural, că salariul este redus din cauza amenzilor care se aplică fără nici un motiv. Și vai de acei care se plîng. Ei riscă să fie concediați.

Ajunși la vîrsta de 18 ani ei sînt concediați pentru că urmează să li se dea un salariu superior celui primit pînă atunci și locul lor este luat de tineri care nu au încă vîrsta de 18 ani și care trebuie să presteze munca unui adult.

Pentru a nu rămîne șomer și pentru că nu există altă cale ei sînt constrinși să intre ca mîineri în mina din Montecaccio. Ei lucrează în mină cîțiva ani și ies distruși, atîrși de tuberculoză sau silicoză — aceasta dacă nu mor din cauza vreunui accident, căci mijloacele de protecție sînt insuficiente. Aceasta este situația tinerilor care lucrează în întreprinderile industriale.

În ce privește pe tinerii muncitori care lucrează la moșieri, acestora de cele mai multe ori nu li se plătesc salarii conform legii. Ei trădesc din zori pînă cînd se lasă întineric pentru o retribuție mizeră... Ei nu se bucură de asistență medicală și nu au de lucru tot anul.

Care este gradul de instrucție al acestor tineri? Numărul analfabeților care au mai mult de 14 ani trece de 40 la sută... Numărul tinerilor care frecventează școala medie inferioară sau profesională nu trece de 200.

FLORIO FRAU

„Prin cunoaștere spre prietenie” — această lozincă sub care se desfășoară Săptămîna Mondială a Tineretului este din plin ilustrată de fotografia de mai sus: tineri din Vietnam braț la braț cu tinerii din Franța în timpul Festivalului.

Iată câteva din manifestările internaționale sau naționale organizate sau sprijinite de F.M.T.D. în cursul anului 1954.

MANIFESTAȚII INTERNAȚIONALE:

Întîlnirea reprezentanților tineretului sătesc; Conferința de la Berlin a tineretului din Europa împotriva tratatelor de la Bonn și Paris.

Concursul muzical al tineretului care va avea loc în Olanda; Concursul internațional de tenis de masă care va avea loc în Italia.

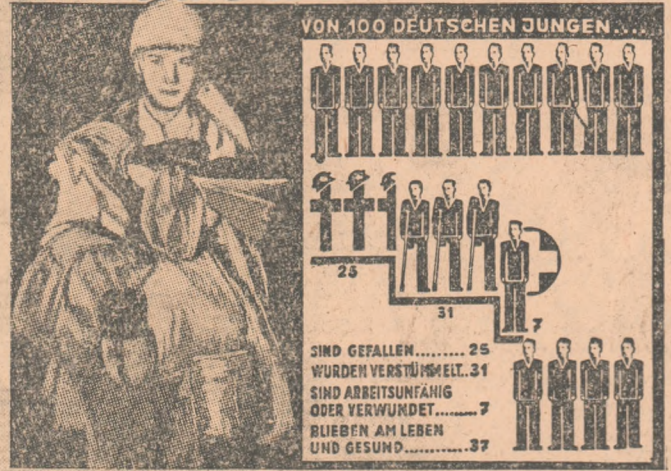
FESTIVALURI ȘI ADUNĂRI NAȚIONALE:

În Australia, Anglia, Austria, Africa de Sud, R. D. Germania, Canada, Franța, Guatemala, Olanda, Indonezia, Israel, Festivaluri Regionale: Festivalul tineretului norvegic cu participarea a 2.800 de tineri din Danemarca, Islanda, Finlanda, Suedia și Norvegia. Adunarea tineretului din America Latină.

Carne de tun

JAHRGANG 1924 mahant!

O telegramă venită recent anunță că revansarii de la Bonn pregătesc legea prin care vor oficializa refacerea armatei naziste în primul rînd, anunță telegrama, se vor constitui contingente destinate proiectelor „armate europene”. Deci tinerii din Germania occidentală sînt destinați, ca și părinții lor, ca și frații lor mai mari, transformării în carne de tun destinată apărării intereselor monopolizatorilor vest-germani și americani. O nouă generație de tineri germani este destinată pieții.

Mulți dintre cei care vor fi aslați recrutați forțat în armata vest-germană au avut desigur rude și în generația născută în 1924. Care a fost soarta acelor tineri? Răspunsul îl găsim în graficul de mai sus publicat de un ziar german. După cum se vede din grafic din 100 de tineri trimiși de Hitler în război 25 au murit, alți 31 sînt schilzi, 7 sînt bolnavi și numai 37 au scăpat cu viață. Aceasta a fost soarta multor generații de tineri germani trimiși la război pentru a mări profiturile kruppilor.

Despre intențiile actuale ale stăpînitorilor americani și Germaniei occidentale vorbesc clar declarațiile publicate mai jos.

Ele dovedesc că imperialiștii americani se pregătesc să poarte războaie oferind dolari în schimbul cărții de tun.

Declarațiile și fragmentele din articolele dovedesc că imperialiștii americani vîd în tinerii numai un material uman brut, carne vie, bună pentru jertfă în războaie:

„Școala asistenței medicale școlare ar trebui să fie formarea unui om pregătit pentru serviciul militar. Trebuie în special concentrată atenția asupra anumitor deranjamente ale coloanei vertebrale. Aceasta nu este de fapt o boală ci un fenomen îngrîșorător care nu îl lasă pe individ să-și facă serviciul militar”.

Din declarația unui medic american

„Este mai ieftin să faci război cu soldații popoarelor străine chiar dacă trebuie să furnizăm noi armele”.

Din declarația senatorului american Robert Taft

„America are dreptul să oară pentru fiecare dolar cheltuit o prestație echivalentă în putere de luptă” (adică în schimbul dolarilor miliardarii americani să primească oameni pentru a fi folosiți în războaie N.N.).

Dintr-un articol apărut în ziarul american „New-York Times”

„America are dreptul să oară pentru fiecare dolar cheltuit o prestație echivalentă în putere de luptă” (adică în schimbul dolarilor miliardarii americani să primească oameni pentru a fi folosiți în războaie N.N.).

Cauza...

Reproducerea alăturată sînt numai două din mîile și milioanele de mijloace folosite de către imperialiști pentru a corupe tineretul, pentru a transforma pe tineri în asasinii care la 10-15 ani își omoară pretenul sau părintele, iar la 20-21 ani i se dă o pușcă pentru a omorî oameni, nu unul sau doi, ci sute și mii în războaie nedrepte.

Prima fotografie este afișul de reclamă al unuia din filmele americane produse în serie la Hollywood. Asemenea filme care au ca principal erou moartea, sînt destinate tineretului căruia i se oferă drept eroi de imitat asasinii și hoții, șantajii și prostituata.

Cele mai multe din filmele americane se adresează instinctelor din om aștindu-le. Iată titlurile a numai cîtorva filme americane: „Omniatomic”, „Obsedat de trasul la pîntă”, sau titlurile construite în jurul cuvîntului revolver: „Revolverul”, „Sub loviturile revolverului”, „Orasul revolverului”, „Annie scoate revolverul”, „Impușcături din revolver”, „În lumina focurilor de revolver”, „Convorbire între revolve”, „Revolverele cîntînd”, „Serenada a șase revolve”, „Justiția revolverelor”. Trebuie recunoscut în orice caz imaginația bolnăvicioasă a unor scenariști ai Hollywoodului în a căror închipuire revolvele vorbesc, cîntă, ba mai fac și serenade.

Tînrul american nu i se oferă însă numai filme care-l învață cum să omoare ei și nenunțate cărți. Reproducem în al doilea cîșeu o fotografie dintr-unul din vestitele „comicsuri” — cărți americane cu poze și explicații. După cum se vede, în școala educării copiilor și a tinerilor se oferă metode de a strîngula oamenii. Dar nu numai cărțile de duzină au asemenea subiecte, ci și romanele scriitorilor americani dintre cei mai apreciați de critica burgheză. Subiectul unuia din ultimele romane ale lui John Steinbeck de pildă, arată decăderea la care a ajuns literatura americană. Cartea se numește „La Răsărit de Edem” și subiectul ei este pe scurt următorul: eroina romanului își omoară părinții, dă foc casei și devine amanta proprietarului unei case de toleranță. Ea fuge apoi de la el pentru a deveni prostituată și în cele din urmă, după ce și omoară bineînțeles amantul, se sinucide.

Co efect produc asupra tineretului, filmele și cărțile „made in U.S.A.”, ca cele citate mai sus?

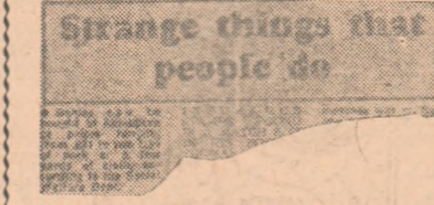
In ce este fruntașă Grecia

O mașină stricată, pe care n-o mai poți utiliza se aruncă de obicei la lada cu fier vechi. Capitaliștii procedează însă la fel și cu oamenii. Un om bolnav nu mai reprezintă nimic pentru ei. De medicamente de îngrijire medicală gratuită nici nu poate fi vorba în țările capitaliste. Tocmai de aceea în țările unde la cirna țării se află un grup de bancheri se înregistrează an de an creșterea simțitoare a mortalității. Din cauza mizeriei și a exploatarei nemiloase capitaliste, mor în special tot mai mulți tineri. Și Grecia este un exemplu în această privință. Ziarul grec „Avghi” a organizat o anchetă în legătură cu situația sănătății în Grecia. Sînt deasupra de cît un număr de rînduri caracteristice: „Potrivit ultimelor statistici ale organizației internaționale a sănătății Grecia este prima țară din Europa în privința mortalității populației în vîrsta de 1 pînă la 5 ani și între 20 și 30 ani. Grecia este a doua țară din Europa în privința mortalității populației între 10 și 20 de ani. Dintre 31 orașe mari ale Europei (după date din 1949) în urma mortalității de pe urma tuberculozei, Atena ocupă locul al patrulea după Lisabona, Istanbul și Ankara”.

Se pot deci mîndri și guvernarii greci cu un record: Grecia este țara care de cei mai mulți morți din Europa.

Un copil = două picioare de porc

Știi cît valorează un copil în orașul Singapore. (baza militară engleză în peninsula Malaezia, din Asia)? El este egal în valoare cu două picioare de porc sau cu cîțiva yanzi de postav. Aceasta nu este nicicum o glumă ci o tristă realitate a modului de viață capitalist. În lumea dolarului comerțul de copii a devenit un business ca și comerțul cu ridichi sau berețe.

Acest fapt îl recunoaște și departamentul asigurărilor sociale din Anglia. Iată traducerea facsimilată de mai sus, reproducere din ziarul burghez englez „Reynolds News”: „Pruncii pot fi cumpărați la Singapore la prețuri pornind de la 31 lire pînă la 2 picioare de porc sau cîțiva yanzi de postav, după cum anunță departamentul asigurărilor sociale”.

Acastă informație este publicată de susnumitul ziar englez sub titlul: „Lucruri ciudate pe care le fac oamenii”. Dar în știrea gazetei britanice nu este nimic ciudat sau curios, ci o realitate crudă că oamenii, pînă și pruncii, sînt obiect de negoț pentru capitaliști. Totul se valorifică în dolari sau lire, fie trupurile plîngînde ale copiilor fie „conștiința” oamenilor politici.

Patru fotografii, patru aspecte din viața și lupta tineretului din țările capitaliste. Ele arată forța cu care tinerii democrați din lumea întreagă, în ciuda teroří, luptă pentru apărarea vieții, pentru drepturile lor.

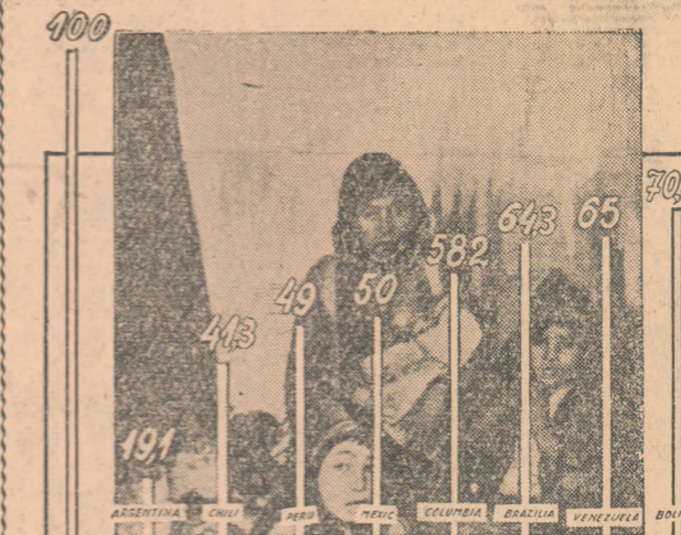
În prima poză obiectivul fotografic a surprins momentul cînd poliștii francezi s-au năpustit cu brutalitate asupra unui tînr. Cu astfel de măsuri ca maltratarea tinerilor luptători pentru pace, ca arestarea ilegală a fruntașilor mișcării democratice de tineret, încercărilor guvernului francez să intimideze tineretul francez. Dar mîile de semnături pe petiția împotriva acordurilor de la Bonn și Paris sau recenta grevă generală a studenților francezi dovedește că tineretul care a dat pe Danielle Casanova, pe Henri Martin, Ray-

monde Dien nu vrea să-și vîndă singele contra dolarilor.

De lupta pentru pace se leagă strîns lupta pentru drepturile tineretului. O deosebită amploare a luat această luptă în Austria. Fotografia a doua reprezintă tot mai un aspect de la o manifestație a studenților din Viena pentru a obține reducerea taxelor universitare.

La mii de kilometri de Austria, în Iran, se desfășoară și acolo o luptă plină de eroism a poporului împotriva înlocuirii colonialiștilor englezi cu cei americani. Un deosebit aport îl aduc în această luptă tinerii iranieni. Recent au sosit nenumărate știri care au vorbit despre acțiunile tineretului din capitala Iranului, Teheran, împotriva măsurilor antidemocratice

Analfabeți

De neuitat sînt momentele copilăriei cînd pentru prima oară reușești să scrii literale, cînd descifrezi cele dintîi cuvînte din abecedar. Și după aceea mai departe clasa a doua, a treia, școala medie, universitatea... Greu dar minunat este drumul spre știință, spre cultură.

Dar acest drum este închis pentru milioane de tineri din țările capitaliste. Piedicile și greutățile încep încă de la vîrsta copilăriei. Grațicul de mai sus este edificator în această privință. El arată numărul analfabeților din cîteva țări ale Americii latine. După cum se poate vedea și în grafic, procentul copiilor care nu frecventează școala e următorul: 70,8 la sută în Bolivia, 64,3 la sută în Brazilia, 65 la sută în Venezuela, 58,2 la sută în Columbia, 50 la sută în Mexic, 41,3 la sută în Chile și 19,1 la sută în Argentina.

În afară de aceștia mai sînt numeroși „semi analfabeți”, care au urmat doar o clasă sau două. Această situație este în întreaga lume capitalistă. În Indonezia, de exemplu, 80 la sută din populație este analfabetă, în India 90 la sută, iar în Africa de Sud și în cea Apuseană 90 la sută din populație este analfabetă.

S-ar putea crede că în țările capitaliste din Europa situația este mai bună. Dar cifrele arată o altă realitate. În Grecia unde se cheltuesc milioane de drahme (moneda greacă) pentru scopuri militare, 45 la sută din populație este analfabetă, în timp ce înainte de război numai 36 la sută din populație era analfabetă ceea ce dovedește că numărul celor ce nu știu să scrie și să citească crește continuu. Nici nu se poate altfel întîmpla într-o țară în care doar doi la sută din buget este rezervat educației iar 52 la sută cheltuielilor militare. S-ar mai putea da și alte exemple despre numărul mare de analfabeți din Turcia, Spania, Italia etc.

...Efectul

Răspunsul la întrebarea din rubrica alăturată îl găsim în statisticele publicate chiar de către oficialitățile americane care arată creșterea nemăsurată a numărului crimelor comise de tineri. „Cercetările au arătat — scria ziarul reacționar american „New York Times” — că numărul crimelor grave comise de adolescenți a crescut. E greu să ne închipuim măcar că copiii noștri pot fi gangsteri, bandiți, morfomanii, asasinii. Cu toate acestea așa sînt lucrurile”.

Este cunoscută astăzi în Statele Unite isprava unui băiețel de 9 ani arestat pentru furt prin fracție. Ofițerul de serviciu care-l arestase, ieșind pentru cîteva minute din cameră, auzi un zgomot suspect; revenind îl avu prilejul să vadă felul în care bălățul lucra la deschiderea... casei de bani a poliției.

Despre copii se știe în general că se joacă cu mașini sau ursuleți, cuburi sau loți, dar John Hill, care nu are decît 15 ani cunoștea altfel de jocuri, cele pe care le învășe din filme și cărți. Într-o zi Johnny, lovi cu un cuțit pe un coleg de-al său. Întrebat de ce a făcut acest lucru el răspunde cu seninătate: „Am vrut să văd îndeaproape, cu proprii mei ochi, un om în agonie”.

Și alte fapte. Doi băieți de 5 ani au fost arestați la Denver în momentul cînd încercau să fure un aparat de radio. Buzunarele le erau pline cu bani furajii.

Ziarul „Times Herald” ne aduce o altă știre prin care ne informează că „acum cîteva luni la Washington, un băiat de 13 ani a recunoscut că a condus o bandă de 4 copii care au incendiat 34 de clădiri din partea de nord-est a orașului”.

Situația a devenit atât de gravă încît chiar o subcomisie a comisiei juridice a senatului american a fost nevoită să publice un raport cu privire la criminalitatea în rîndul copiilor din S.U.A. În raport se recunoaște că numărul copiilor defecți justiției a crescut de la 300.000 în 1948 la 385.000 în 1952. În raport se recunoaște de asemenea că a crescut numărul copiilor care săvîrșesc infracțiuni grave.

Raportul vorbește și despre un alt mijloc de perversiune a tineretului american: cu ajutorul stupefianților. Astfel chiar senatorii recunosc că cifra oficială de 9.000 de tineri care au folosit stupefianți „nu ogîndește nici pe departe tabloul real”.

Toate aceste fapte la un loc cit și multe altele dovedesc otrăvirea conștiinței copiilor și a tinerilor făcută în mod conștient de către miliardarii americani care doresc să crească o generație de asasinii, buni pentru a servi în războaiele de cucerire pe care le visează.

Crește mizeria țărănimii din țările capitaliste

Grea și plină de chin este viața țărănimii din țările capitaliste. Treccrea economică pe pîcior de război, intensificarea curselor înarmărilor, exerciții o influență dăunătoare asupra agriculturii, accelerînd procesul rîndării țărănimii muncitoare din țările capitaliste. O situație deosebit de grea o au tinerii țărani dublu exploatați de către moșieri și ca țărani și ca tineri.

Iată mai jos cîteva aspecte ale vieții de mizerie, foamete și chin pe care o trăiesc tinerii țărani muncitori din țările înrobite capitalului:

Moșierii turci jupoaie fără milă pe țărani săraci sau cu pîmînt pușin. Exploatarea lor e tot mai crîncenă. În regiunea Anad, moșierii au izgonit de pe pîmînturi pe toți dijanșii, distrugîndu-le cocioabele și bordeiele. Moșierul Cabur Ogiu a izgonit din satul Abighioghî 104 familii țărănești iar un deputat din Medjilis (parlament) a alungat de pe pîmînturile sale 300 de familii țărănești.

Nimic nu poate ogîndi mai bine viața de rob a țărănilor italieni decît faptul că Sicilia a fost denumită de popor „Insula foamei”. În unele locuri din Italia țărani au atît de pușin pîmînt încît nu au nici unde să-și îngroape morții. La Punta dello Castellia (Calabria) nu există cîmîntire. Cînd drumurile sînt desfundate din cauza ploilor oamenii nu-și pot duce morții la cîmîntirul din localitatea vecină și de aceea îi aruncă în mare.

Ziarul englez „Financial Times” scria: „În Anglia pe un teritoriu de sute de mîle pătrate populația rurală trăiește și muncește în aceleași condiții ca acum 100 de ani”.

În goana după noi surse de îmbogățire marii proprietari de pîmînt din S.U.A. au recurs în mod josnic la importul de argași. Pe întinsele plantații muncesc din zori și pînă-n noaptea argașii importajii din Porto Rico și Mexic. Din cauza condițiilor grele de muncă de 12 și pînă la 14 ore pe zi, a lipsei de alimentație, acești muncitori sînt sortiți diferitelor boli și în special tuberculozei. Stăpînii plantațiilor își fac acum planuri să împreschimbă rîndurile celor deveniți inapți de muncă, Ziarul burghez „Nippon Times” care apare la Tochio relatează că de cîteva timp, autoritățile din S.U.A. discută problema „importului” de muncitori agricoli din Japonia, Filipine și Coreea de Sud.

Iată cum caracterizează ziarul „Tagespiegel” situația țărănilor din Germania occidentală: Creșterea rapidă a datorilor țărănilor constituie un simptom al unei crize grave. Uriașele datorii ale țărănilor noștri sînt semnul unei primejdii care ar trebui să ne îngrijoreze pe toți.

Sub steagul U.I.S. s-au desfășurat nenumărate acțiuni pentru apărarea păcii. Iată o manifestație a studenților italieni care poartă o pancardă pe care scrie: Pentru pace, pentru cultură întîrnim Uniunea Internațională a Studenților.

Iată mai jos cîteva din manifestațiile internaționale și naționale organizate sau sprijinite de U.I.S. în anul 1954.

SESIUNEA CONSILIULUI U.I.S., se ține la Moscova în luna august.

TABERE NAȚIONALE STUDENTEȘTI: în Norvegia, Danemarca, Anglia, Scoția, Guatemala, Chile.

CONFERINTE INTERNAȚIONALE STUDENTEȘTI:

În Italia, a studenților facultăților de arhitectură; în Bulgaria, a studenților facultăților de agricultură; în Norvegia, a studenților facultăților de medicină.

ACTIVITATEA SPORTIVĂ STUDENTEASCĂ

Turneele studențesc internațional de șah (Norvegia); Jocurile Mondiale Universitare de Vară (la Budapesta)